

hylder meget konservative Anskuelser, som ikke har fundet nogen Betænkelighed ved at anbefale dette Forslag. Og ved at se paa Bilagene til Huslejlovsforslaget vil man ogsaa se, at et fremtrædende Medlem at det konservative Folkeparti, Professor Birck, i Princippet tiltræder Tanken, om end med enkelte Modifikationer, af hvilke en er optaget i Lovforslaget, nemlig at Nævnene skal fastsætte Huslejen. Paa dette Punkt er netop Professor Bircks Indstilling blevet imødekommet.

Jeg skulde altsaa tro, at det vilde være meget ønskeligt, om man vilde give denne Bestemmelse om Fremleje for derved ikke blot at raade Bod paa de Vanskeligheder, som det ærede 11te kongevalgte Medlem har nævnt, men ogsaa paa adskillige andre Boligvanskeligheder her i Byen.

Dernæst vil jeg gerne endnu en Gang overfor de Udtalelser, det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) fremkom med, lægge et godt Ord ind for § 15 om Inddragning af visse offentlige Lokaler under Loven. Det forekom mig, at det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en Misopfattelse, naar han troede, at det, der her tilsigtes, er en Beskyttelse for offentlige Myndigheder. Nej, det er det ikke; det kan være den offentlige Myndighed ligegyldigt, om den bor det ene eller det andet Sted, men det er en Beskyttelse for dem, der skal søge den offentlige Myndighed; thi det er for dem, det er af afgørende Betydning, at Lokalet er der og dér. Det kan være Statsbanerne ret ligegyldigt, om de bliver tvunget til at have Ekspeditionslokaler vedrørende Forbindelsen med Sverige langt borte fra Havnen — ja, det kan maaske endogsaa være behageligt for dem, idet de saa ikke faar saa mange Ekspeditioner at foretage —, men for Publikum, som skal rejse med Dampfærgen over til Malmø, vil det være en stor Ulempe, hvis Statsbanerne ikke havde Ekspeditionslokaler lige ved Dampfærgen. Det er altsaa ikke en Beskyttelse for Statsbanerne, men for Publikum, der tilsigtes. Paa samme Maade, naar Politidirektør Eugen Petersen henleder Opmærksomheden paa de Vanskeligheder, der er opstaaet vedrørende et af de under ham sorterende Lokaler, nemlig Københavns Sundhedspolitis Lokaler, der staar i Forbindelse med Domhuset, i en privat Ejendom Nytorv Nr. 18. Det er af den største Vigtighed for Politiet, at dets forskellige Lokaler kommer til at ligge dér, hvor de kan søges af Befolkningen. Politistationerne maa saaledes af Hensyn til Retsbeskyttelsen

for Borgerne være rundt omkring i Byen. Atter her er der ikke Tale om at beskytte en enkelt Myndighed og sikre den, at den har for den selv personligt bekvemme Lokaler, men man maa sikre sig mod, at offentlige Lokaler fjernes fra de Steder, hvor de er lagte af Hensyn til den offentlige Betjening, som ydes gennem dem. Jeg skulde tro, at hvis man nægtede at gennemføre Bestemmelsen i § 15, og Statsbanerne saa kom til at staa uden Lokale for sin Ekspedition, eller Politiet kom til at staa uden Lokaler for sine Stationer, vilde der opstaa saa store Vanskeligheder, at man virkelig ogsaa fra saadanne Sider som dem, det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) repræsenterer, maatte erkende, at her havde det været rigtigt og rimeligt at skride ind.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) mente, at Ekspropriationsretten ydede tilstrækkelig Beskyttelse. Men baade kan man jo sige, at det er dog maaske vel meget at skulle gaa til at ekspropriere en stor Ejendom af Hensyn til, at man skal have et enkelt Stuelokale, og det er maaske ogsaa til syvende og sidst for Grundejeren et Indgreb i hans Rettigheder, der vil forekomme ham at være større og farligere, end om man stillede den enkelte Lejlighed under Bolignævnets Kontrol. Statsbanerne har jo ogsaa udtrykkelig henledt Opmærksomheden paa, at det var ikke Spørgsmaalet om Lejeforhøjelsen, der har været de to Parter imellem. Den formodentlig rimelige Lejeforhøjelse, som den vedkommende Ejer har ønsket, har ogsaa Statsbanerne været villige til at yde, men det er andre Forhold, der har tvunget sig imellem. Da er det, man kommer til det Spørgsmaal: Har ikke Publikums Interesser Krav paa at blive varetaget overfor den enkeltes Ejers Interesse, naar det kan gøres ved at lægge Sagen ind under et upartisk Nævns Skøn, og Ejeren kan faa fuldt Vederlag for det Husrum, han byder den offentlige Institution? Jeg vil derfor meget indtrængende bede om, at man ikke lader § 15 være uvedtaget udover dette Nytaarskifte. Man har jo set, hvorledes visse Foreteelser hurtigt kan blive epidemiske. Det er saamænd meget muligt, at noget saadant som Opsigelse af offentlige Kontorer kunde antage en epidemisk Karakter, hvorved det offentlige vilde komme i overordentlig store Vanskeligheder. Det har derfor sin Betydning, at denne Bestemmelse hurtigst muligt faar Lovkraft.

Jeg tør maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, hvad jeg nævned i